

ټولنيز خوځښت (اجتماعي جنبش)

سريزه:

زموږ په گران هيواد افغانستان کې د اوسنيو جگړو، بې نظميو، روانو فسادو، چور او چپاول د مخنيوي او د هيواد د وضعيت د بدلون او بښکني په خاطر د وطنپالو شخصيتونو، جوړښتونو او سازمانونو ترمنځ د سياسي-ټولنيزو فعاليتونو د شکلونو په اړه خبرې کيږي. ځيني سياسي او ټولنيز فعالين د غښتلو سراسري گوندونو د جوړولو او له هغې لارې د منظمو، مخکې سنجول شوو او پلان شوو چارو پرمخ بوولو ته ترجيح ورکوي. ځيني بيا د ورو ورو سازمانونو او موجودو گوندونو ترمنځ په فوري توگه د جبهې د جوړيدو لاره معقوله بولي، خو نور بيا د وضعيت د بېرني او فوري تغير او بدلون په خاطر د پراخه ټولنيز-سياسي جنبش د په لار اچولو پلوی کوي. ددې له پاره چې د سياسي او ټولنيزو چارو د ډگر فعالينو او ځوانو مينه والو ته د بحث او تفکر امکان برابر شي، په دې ليکنه کې د ټولنيز خوځښت په اړه لومړنۍ معلومات وړاندې کيږي.

خوځښت (جنبش) څه شی دی؟

د ټولنيزو علومو له نظره ټولنيز خوځښت (يا اجتماعي جنبش) هغه ډله ايز او جمعي حرکت دی چې په هغو کې مختلف گوندونه، سازمانونه او ځانگړي افراد برخه لري. ددوی گډ هدف د خاصو ټولنيزو بدلونو راولړل، چټکتيا ورکول او يا د همداسې بدلونونو مخنيوي او يا بېرته په شا گرزول وي. په جنبش کې د گډون کوونکو شخصيتونو او جوړښتونو د گډون او تحرک عوامل يو له بله بيل وي او هر يو خپله ځانگړي ستراتيژي او مشخص پلانونه او راتلونکي هدفونه پرمخ وړي.

د ټولنيز خوځښت بيلابيل پړاوونه:

ټولنيز خوځښتونه (اجتماعي جنبشونه) کيدای شي چې د هغو د سازماندهۍ درجې، د هغو د ځواک، د هغو لخوا د ټاکل شوی ستراتيژيو او نورو معيارونو (ځانگړنو) پر بنسټ په مختلفو ډولونو ووېشل شي. ټولنيز خوځښتونه د ټيپيک نظري لجاظه د مختلفو مرحلو څخه تيريري.

1. د ټولنيزو خوځښتونو د رامنځته کيدو لومړۍ مرحله د پرابلمونو او تر مخ پرتو ستونزو پيژندل، تحليل او د هغو په اړه بحث او د نظر ښکارونه ده. د معين ټولنيز، اقتصادي او سياسي حالت نه منل او د هغو په وړاندې د خوځښت او خلکو را پورته کيدل د ټولنيز جنبش لومړی پړاو جوړوي. د ټاکلي حالت د بدلون له پاره ټول هغه شخصيتونه او سازمانونه مټي رانغاړي چې په يوه او يابل علت د روان حالت څخه په تنگ راغلي وي. په دې مرحله کې د خوځښت مقیاس او پراخوالی سم نه پيژندل کيږي او د پرمخ وړلو او دوام له پاره يې د لارښوونې او سازمان ورکولو ارگانونه او جوړښتونه د لزوم په کچه نه وي رامنځته شوي.
2. د ټولنيز خوځښت په بهير کې د هغو دوهمه مرحله پيليري. په دوهمه مرحله کې د داسې ابتکاري اقدامونو تر لاس لاندې نيول، د گروپونو او اتحاديو جوړول دی چې د خوځښت د برخه والو ترمنځ د همکارۍ او يوځايي کار کولو زمينه برابره کړای شي. په دې وخت او دې پړاو کې دوو مهمو چارو ته پام اړول اړين دی:
 - a. د جنبش د اهدافو د تبليغ او د هغو د ټولنيز مقام د لوړولو له پاره د مټگونو، مظاهرو، غونډو او بحثونو په لاره اچول، د اعلانونو او ليکليو موادو ویشل او داسې نور

دپاڼو شميره: له 1 تر 2

b. دا موضوع خورا مهمه ده چې د جنبش رهبري د داسي کسانو په لاس کې وي چې ټولنيزه او توريته ولري او که ممکن وي د لويو سياسي سازمانونو او ټولنيزو اتحاديو ملاتړ خپل کړای شي او د نورو ولسي کتلو پام د جنبش خواته راوگرزولای شي. رهبران بايد داسي کسان واوسي چې د جنبش د آخري بریا سره مينه ولري او جنبش تر پایه پوري تري ونه شريږي، د خپلو شخصي مادي او معنوي گټو په وړاندې يې له هدفونو تير نه شي. په دې وخت کې د ستونزو د حل لارې په گوته او څرگنديږي. د موجود حالت او يا بهير له پاره الترناتيونه (بدیلونه) وړاندې کيږي. د خوځښت رهبري زيارباسی چې هغه د ټولني تر منځ او په ورځنيو فعاليتونو کې ټينگ او لوړ ځای ونيسي.

3. د ټولنيز خوځښت بله مرحله د هغو د زوال او له منځه تللو پراو دی. ټولنيز جنبش معمولا تر يوه معين وخت وروسته آرام آرام زوال مومي او له منځه ځي. د ټولنيز خوځښت د آرامتيا او له منځه تللو غوره سببونه په لاندې ډول شميرلای شو:

الف- د ځيني نسبي برياليتوبونه لاس ته راوړنه، چې د هغو په نتيجه کې د جنبش دغرو رضایت حاصلیږي او د جنبش د دوام سره مينه نه لري.

ب- مایوسي او ناامیدی، چې د جنبش گډون کوونکي ور سره مخامخ کيږي. دوی نور خپل هدف ته په رسيدو باور نه لري او خپلې هلې ځلې هسي د وخت ضايعه او خپل ځانونه خطر ته ورکول بولي. دا کيدای شي چې د مقابل لوري دځواک او ټينگتيا او يا د جنبش د رهبري د ضعف پایله وي.

ج: د بل يا نورو لا مهمو پرابلمونو را ټوکيدل، چې د جنبش د راپورته کيدو لومړنی ستونځي تر سيوري لاندې ونيسي. کله چې نوی او لوی پرابلمونه را پيداشي او هغه لومړی پرابلم تر سيوري لاندې ونيسي، نو د ولس پام د هغو خواته گرزی او له لومړيو هدفونو سره يې علاقه کميږي.

پایله:

د ټولنيزو جنبشونو اساسی ځانگړنه داده چې په لومړيو قدمونو کې په آزاد شکل راڅرگنديږي، کومه خاصه سازماندهی نلري او ټينگ تشکيلاتی پرنسبونه او مقررات هم نه غواړي. خو کله چې جنبش رامنځته شي، نو زر تر زره د جنبش غړی د تشکيلاتو او سازمانی جوړښت په اړه اقدام کوي. انجمنونه، گروپونه، اتحادیې او نور د اړتيا وړ سازمانی حلقي را جوړیږي. دا هم ډيره پيښیږي چې جنبش د خلکو له مغزونو او زړونو پناه شي او نور يې جدی ونه نيسي، خو هغه سازمانونه او تشکيلاتی ستروکتورونه چې د هغو د موجودیت په وخت کې رامنځته شوی وي، خپل ژوند ته ډيره موده دوام ورکوي. کله چې جنبش دې حالت ته ورسیري، نو دا د جنبش مړينه او د هغو د لومړيو هدفونو بې اهميته کيدل دی. ځيني وخت بيا د جنبش د اساسی ارزښتونو او غوره لومړيو هدفونو د عملی کيدو له پاره همدا جوړ شوی نهادونه خپل کار ته دوام ورکوي. د زرو جوړښتونو تغير او د نويو ټولنيزو ستروکتورونو ځای پر ځای کول د ټولنيزو خوځښتونو مشخصه علامه ده. څرنگه چې په ټولنيز جنبش کې مختلفې طبقې، قشرونه او جوړښتونه د يو له بله څخه بيلو حتی متضادو انگيزو پر بنسټ برخه لري، نو د خوځښت په بهير کې جوړ شوی جوړښتونه له افراطي چپو څخه نيولې بيا تر افراطي بنیو پوري رامنځته کيدای شي. دوی يو د بل په وړاندې مبارزه پيلوي. ډير ځله راديکالان په معتدلينوباندې د مقام غوښتنې، تسليمی او خیانت تور لگوي او معتدلين بيا په راديکالانو باندې د اتوپيسم، اراده گرائی او د ديکتاتورۍ او ټولوکي د روحيي توروته لگوي. د جنبش له لارې د لومړيو طرحو شوو اهدافو لږه برخه عملی کيدای شي، خو ډير ځله د هغو ډيره برخه د پلي کيدو څخه پاته کيږي. په جنبش کې د گذشتونو او تيرېدونو امکان زیات دی. د جنبش آوازه، خصوصا د هغو په پيل او د فعالیت د اوج په وخت کې د هغو تر رښتینی ځواک ډيره لوړه وي، خو څرنگه چې د هدفونو د عملی کيدو له پاره اړين جوړښتونه او پوره چمتووالی نه لري، جنبش د ډير وخت له پاره دوام نه شي موندلای او يا يې ساتل له ډيرو ستونځو ډک وي. جنبشونه د رنگارنگ علتونو پر بنسټ خپلو لومړيو لوړو طرحه شوو پلانونو او هدفونو ته نه شي رسيدای او ډير ځله په يو او يا بل ډول په نيمه لاره کې پاته کيږي او يا د نيمو هدفونو پر تر سره کولو سره پای ته رسیري. په نولسمه او شلمه زيريديزه پيړۍ کې د ټولنيزو خوځښتونو غوره بيلگي د کوپراتيونو خوځښت، د کارگرانو جنبش، د ځوانانو او ښځو جنبشونه او نور يادولای شو.

پای

د پاڼو شميره: له 2 تر 2